

Posudek na bakalářskou práci

K. Kottová: Pojem krásy a vznešenosti v moderní
a posthistorické dimenzi.

FHS UK Praha 2005

Autorka předložené bakalářské práce spojila dva ze základních pojmů estetického myšlení, „krásu“ a „vznešenost“ v koherentní celek, aby dokumentovala jejich vnitřní spojitost i v době současné, která je nakloněna spíše porozumění jejich rozpornému statutu.

Práce je členěna do tří základních celků, kde první část je věnována popisu a rozboru Kantových pojmů krásy a vznešenosti.

Druhá část je pak věnována přístupu A. Danta k problematice krásy a jejího současného hodnotového rámce, aby závěrečná část vyústila do pojetí krásy jako svébytné a specifické hodnoty, zvláště pak s ohledem na život, který bychom si přáli žít.

K. Kottová správně vychází z předpokladu, že krása je jedním z možných označení pro estetickou hodnotu. Jejím elementárním prvkem je většinové normativní hledisko, které spojuje Platonovo pojetí krásy – tedy jako to, co je o sobě krásné díky naplnění ideje krásna – s Aristotelovým přístupem, kde krása spočívá ve velikosti spojené s řádem.

Z tohoto pohledu pak nabývá na rozhodujícím významu využití čtyř Kantových vět z jeho třetí kritiky: tedy že krásné je předmětem jistého nutného a všeobecného uspokojení, dále je řeč o krásném, které se líbí „bez konceptu“, /ve hře je tudíž spíše vnímání než intelekt/, následně pak forma finality předmětu, kterou vnímáme aniž by byl zcela představen cíl, a nakonec i určitou nezištnost, alespoň v jejím původním určení.

V tomto rámci se autorka eseje spolehlivě pohybuje a vytváří si tak explikační rovinu pro začlenění přístupu A. Danta, v druhé polovině textu.

Hlavním kritickým místem druhé části se stává pojetí subjektu, které Danto chápe v širším, řekněme kulturně civilizačním rámci a které mu umožňuje upozornit na nutnost rozšíření hranic poznávacích strategií pro estetické soudy. /včetně problematiky nezainteresovanosti/ (viz. např. str. 36 -37)

Normativní charakter estetických soudů tak Dantově pojetí zahrnuje i poukaz na politickou dimenzi, genderové charakteristiky a ovšem, i nutnou etickou rovinu. /viz. např. universalismus a bolest str.41/

Nicméně přes evidentní nárůst dynamiky estetického a anestetického, Danto zůstává pevně připojen k linii autorů, kteří krásu považují stále za hodnotu jako je pravda či dobro a vrací se tak k původní Platonově koncepci. Normativní charakter estetiky je v jeho pojetí spíše posílen.

K. Kottová toto velmi dobře dokumentuje a respektuje.

Esej tímto zcela splňuje nároky kladené na bakalářskou práci a hodnotím ji jako výbornou.

Doporučené hodnocení: 46-47 bodů.

V Praze dne 4.6.2005

Jiří Bystřický